

Landsstýrið heldur fiskivinnufeløgini fyri gjøldur!

Eitt av vallyftunum hjá Jógvan Sundstein var, at eitt tað fyrsta, hann fór at gera sum lögmaður, var at innkalla fiskivinnufeløgini til fund at tosa um, hvussu víður-skiftini hjá vinnuni skuldu loysast. Henda innkalling er ikki komin enn.

Annars gerst tað meira og meira greitt, at tilsøgnin frá samgonguni um at feløgini hjá fiskivinnuni skuldu verða eftirspurd í viðgerðini av framtíðar fiskivinnupolitikkinum, hevur bert verið lóti. Vit finga jú eisini váttað í Litlatingi frá samgonguleiðarunum, at teir lögdu einki petti í hvat vinnan hevði at føra fram viðvíkjandi uppritunum.

Og nú hoyrdu vit í útvarpinum friggjadagin, at samgongan var komin í slíka tíðarneyð, at tað var ivasamt um feløgini finga stundir at sleppa við í viðgerðina av ætlaðu lógaruppskotunum. «Loysnin» hjá fiskimálaráðharranum var tann, at uppskotini skuldu leggjast fyri tingið og fiskivinnuráðið í senni, so viðgerðin kundi fara fram samstundis.

Hetta minnir eitt sindur um gamla skiparan, sum vist ikki vildi fiska sunnudag, men sum koyrdi fólkíð at ríva um í staðin. Fyri tó at halda eitt sindur heilagt gav hann boð um, at lestur varð lisin aftan á dagurða sunnudag. Tá var onkur, sum helt fyri, at nakrir kundu fara at ríva um, meðan hinir lurtadu eftir lestri, tí «so gekk alt í senn».

Hetta undirstrikar bert hvussu lítið feløgini verða mett. Øll vita, at tá hetta landsstýrismál er lagt fram á ting, er tað eisini í høvuðsheitum avgjørt. Tí vil onnur viðgerð av slíkum málum bert vera viðfánigur.

Nú verður drúgva viðgerðin av fiskivinnuráðnum nýtt sum páskot fyri hesi ætlaðu manna-gongd. Men tað er heilt greitt, at hevði samgongan havt nakran sum helst áhuga fyri medvirkan frá vinnufeløgnum hevði einki verið til hindurs fyri, at landsstýrið innkallaði feløgini til fundar. Í minsta lagi kundi tað verið gjørt, so skjótt uppritið var framkomið. Men síðan 9. febr. er hálvur annar mánaður farin og ikki eitt kis er høyrð úr Tinganesi.

Nú fáa vit at vita, at rávurubýtið skal setast í verk um ein mánaða, og ein heilt nýggj prisaseting um tveir mánaðar.

Hvussu «holla» viðgerð, vit kunnu rokna

við í hesum málum, kunnu vit meta um út frá viðgerðini av fiskivinnuráðnum. Hetta mál er sera «banalt» og einfalt. Hóast hetta kann roknað við nærum tveimum mánaðum frá tí hetta mál varð framlagt og til ráðið er komið at «virka». Hóast hesa drúgva viðgerð er ikki eydnast at avgreiða hetta mál uttan beinleiðis brek. Sum tá sagt verður, at Føroya Maskinmeistarar- og Motorpassarafelag skal velja eitt umboð í ráðið. Tað finst einki felag í landinum við hesum navni.

Og nú skulu mál, sum eru fleiri ferðir so umfangandi, koyrast igjøgnum uppá somu tíð, umframt tað at vinnan skal fyrirleikas og uppá tær heilt kollveltandi broytingar, sum ætlanin er at fremja.

Fyri at koma aftur til uppskotið um fiskivinnuráð, Vinnufeløgini, sum hetta uppskot umfatar, hava ikki so frægt sum fingið tað uppskotið til ummælis.

Og nú mánadagin 26. mars hava feløgini fingið boð um at velja umboð í ráðið. Og landsstýrið skal helst hava fráboðan tann 27. mars ella longu dagin eftir. Men feløgini hava framvegis ikki frætt orð frá landsstýrinum um hvørjar uppgávur og heimildir ráðið kemur at fáa, og tessvegna hvørja uppgávu umboðini hjá feløgnum skulu hava. Hetta kann bert vera ein váttan av tí sjónarmiði, at ráðið er bert ætlað sum ein táta til vinnuna.

So kann kanska onkur spyrja, hví landsstýrið knappliga hevur fingið slíkan skund at seta ráðið. Jú, lögtingsformaðurin hevur boðað frá, at seinasta freist at leggja mál á ting er mikudagin 28. mars. Og fyri at

landsstýrið ikki skal missa allarseinastu rest av myndini av ávirkan hjá feløgnum, vil tað í samband við framløguna sleppa at siga tinginum og almenninginum frá, at málini samstundis eru send fiskivinnuráðnum til ummælis. Tí fáa feløgini ein dag at umráða seg í, so landsstýrið skal kunna siga, at ráðið er valt! Tað kunnu feløgini nýtast til!

Fiskimenn hava alla orsök til at stúra. Teir hava ongan góðan í samgonguni, serliga tá hugsað verður um, at tveir av verandi samgonguflokkum í 1985 royndu at minka manningarstudningin við 90% fyri at leggja tilsvarandi upphædd uppá reiðarastudningin.

Niðurstøðan er í stuttum henda í stóðu landsstýrisins mótevgis feløgnum: Hevði samgongan opinlyst boðað frá, at «vi alene vide», hevði hon í hvussu er á hesum okinum verið reiðulig.

Oli Jacobsen

Eitt slag undir beltustaðið

Svartaspilla er komin í

Í 14. September blaðnum fyri 24/3-90 stendur eitt heldur lættisoppakent lesarabrev í sambandi við orðaskiftið um fiskivinnupolitikkin, sum farið er fram millum samgongu- og andstöðublað í seinastuni; í serdeilshett fylgjurnar fyri Sandoyar valdømi.

Eg fari ikki at víðgera fiskivinnupolitikkin, kanska einaferð seinni, men steðgi eitt bil við sera primitiva óndsinnið í hesum brævi. Tí hetta lesarabrev roynir á óvanligan óndskapsfullan og primitivan hátt at seta kilar millum javnaðarfólk og einamest teir fyra javnaðarmenninar, sum vóru valevni fyri flokkin her til seinasta lögtingsval. Hetta er óndsinnað og eitt slag undir beltustaðið.

Óndsinnað, tí eingin av okkum fyra ella onnur álitisfólk javnaðarflokksins hava organiserað nakað sum helst illoyalt virksemi, hvørki móti hvørjum øðrum ella nokrum øðrum. Beint óvugt av fleiri øðrum politiskum flokkum, hevu hvørki undan ella eftir lögtingsvalið verið nokur illstøða innan javnaðarflokkinn í Sandoyinni. Vit fyra kendu og kenna treytirnar fyri at stilla upp, og innanflokka

ræður fult demokrati. Vit akta avgerðir veljaranna, vitandi at veljarin altíð hevur rætt.

Men vit vistu eisini tá og vita framvegis, at fremsta málið hjá ávisum fólki — politiskum vingluskøltum? — hevur verið og helst er framvegis at knúsa javnaðarflokkinn. Men hetta fer ikki at eydnast!

Tað vanliga við hesum lesarabrevi er, at lága siktið við skrivningini og so hevur tað onga kristin undirskrift, eingin torir at leggja navn til.

Í nú skjótt langa tíð hava vit her í økinum undrast yvir lesarabrev og forsiðugreinar í blaðunum og onnur skriv í sambandi við onnur mentunarlig tiltøk. Felags fyri alt hetta er tað lága persónspilandi støði, tað sera grunna mentunarliga virðið og so eingin kristin undirskrift — alt huldumannaframfært.

Ikki tí, vit bera ikki angist fyri javnaðarfólki ella javnaðarflokkinum, tí hesi eru vanliga sera væl at sær komin og gjøgnumskoða bæði óndskapin, lága stöðið og primitiva